

Zborni zvuci

Sara Matijašec

Sara Matijašec rođena je 11. rujna 2005. u Varaždinu. Sigetec Ludbreški iz kojeg potječe obilježio je njezino djetinjstvo i stvaralaštvo. Pohađala je Osnovnu školu Ludbreg, a danas je maturantica Srednje škole Koprivnica i buduća fizioterapeutska tehničarka.

Pisanju se posvetila u 8. razredu osnovne škole, a rezultat njezina intenzivna rada pretočen je u zbirku „Zborni zvuci“.

Srednja škola Koprivnica, 26. travnja 2024.

Ljubav

Šta to bješe ljubav?

Jel' to san il' java?

Jel' to osijećaj pravi?

Il' samo dijete koje mirno spava?

Ljubav rekli bi je stvarna,

Ljubav rekli bi je parna.

E al' ja vam ne vjerujem u to,

Meni to je ludo, to je glupo.

Klavir i gitara

Tu ga gledam, u sobi on stoji,
Tu me čeka i godine broji.
Tu ga vidim, obasja ga sunce,
Tu ga čekam jer sluša melodiju djece.
Tu ga sviram, pokoju notu staru,
Klaviru moj najdraži, moj drugaru.
Klavir sviram, spokoj imam u duši,
Klavir moj nemir u meni ruši.
Klavir moj ljubav je moja sva,
A pronađe se tu i pokoja gitara.
Osim klavira tu se i gitara zasvira,
Kad teško mi je i kad nemam mira.
To prijatelja dva su stara,
Taj jedan moj klavir i gitara.

Zajedno letimo

Zajedno letimo ti i ja,
Samo kiša nam je prepreka.
Tamo gdje najsjajnije zvijezda sja,
Tu čeka nas osoba neka daleka.

Zajedno letimo, svijet otkrivamo,
Malo po malo mi se skrivamo.
Da ljudi ne otkre našu ljubav svetu,
Najljepšu meni na ovom planetu.

Tko nam to može oduzet mili moj,
Ako mi smo samo jedan broj.
Zajedno mi sad letimo.

Tko želi nas razdvojiti uspjeti neće,
Jer nas dvoje zajedno sreće smo veće.
Zajedno mi letimo, sad i zauvijek.

Naša ljubavna priča

Naša ljubavna priča je drugačija,
Nekima u svijetu je nepoznata.
Iz prvog prijateljstva iskre su male krenule,
Moj mozak cijeli zaokrenule.

Ljubav je pronašla put i došla u srce mi malo,
Mili moj za te previše mi je stalo.
Poljubac tvoj sam okusila, odmah se zaljubila,
Jer tak iskra u meni je jedna opet zasjala.

Tvoje ruke nježne, zagrljaj topli tvoj,
Meni samo su još jedan pozitivan broj.
Za te ja bi ošla i u boj,
Samo da si sretan, da vidim taj predivan osmijeh tvoj.

Neka ta naša ljubav sada potraje,
Neka nikada ona ne prestaje.
Da pokazao si mi što znači biti voljen,
A ne što znači biti ranjen, povrijeđen.

Smeđe oči

Plave oči mene su spasile,
Iz najdubljeg dna mene izvukle.
Smeđe oči ljubav su mi pružale,
Kad jednom one su mene pogledale.
Zelene oči moje i smeđe tvoje,
To dvije su najljepše boje.
Te dvije oči najljepšu ljubav kroje,
Kad pogledaju me smeđe oči njegove.
Crno bijela ljubavna to je priča,
Jedne smotane djeve i predivna mladića.
Djeva koja voljela je zvuk klavirina svirača,
I mladića koji zasitit se ne može kolača.
Smeđe oči, oči mog su princa,
Koji svoj bijeli konj mirno čeka.
Dok ja djeva očiju zelenih,
Njega samo promatram izdaleka.

V belini ja hodam

V belini ja hodam,

Pred te da ti ruku zanavek dam.

Ti v črnem odelu stojiš,

I kak ja ti prilazim v belom sam glediš.

Suze na očima su mi krenule,

Tak kaj su šminku pokvarile.

Otac i mati mi se bečati počeli,

Ćerku svoju dati su ve morali.

V život ve ja s tobom sam zakoračala,

V belini pred oltar dok sam hodala.

Brat me je s kota tam gledal,

Dok soze za sestrom malom njegovom je brisal.

Kumi moji krsni, fermani, familija mi sa,

Denes se je zo me rasplakala.

Jer v belom pred oltor sem ja hodala,

I do kra života v tvoje se roke predala.

Rijeka tuge

Kad plave su me oči njegove ubile,
Dušu moju one su raskrvarile.
Dobrotu mi tako lako iskoristile,
A meni ogromnu depresiju donijele.

Nek proklet si bio, ti dječaće plavooki,
Koji samo iskoristit si me znao.
A koliko sam te voljela, za te se borila,
Ni sam nisi svjestan bio.

Ta kakva sam samo budala mogla biti,
Što sam uopće u tebi vidjela?
Jednu običnu rugobu od čovjeka.

Ta što sam srce svoje tebi ja predala,
Kakve li mi koristi ti opće imao?
A na kraju u grobu sam pokopana.

Mrtvac plavih očiju

Noću se šeće, mira mi neda,
Mrtvac plavih očiju.
Kud god idem, on me gleda,
Želi pažnju i pozornost nečiju.

Kud me snašo, ma lud je čovjek taj,
Bježi mrtav hladan prema meni.
Ako ga vidiš, za svoj život se moli znaj,
Jer vraćat će se i tebi.

Mrtvac plavih očiju zapravo moj je bivši,
Što glup je ko stup bio.
Luđak plavih očiju.

Dok shvatila sam da me opsjeda, uplaših se,
Jer ljubav mi je samo iskoristio.
Mrtvac plavih očiju.

Savršen

On za me je savršen,
Ljubav mi je dao.
Kad dan meni je završen,
Svaku večer me je zvao.
U snove mi ulazio,
Bez da je ikada pitao.
On je savršen, on to zna,
A cura sam ja njegova.
Poljubac prvi kad mi je dao,
Srce moje ritam je preskočilo.
Novi ritam, novu melodiju sam čula,
Kad njegove oči plave sam ugledala.
Savršen, savršen dečko je moj,
Ničeg ti se mili moj ne boj.
Tu tvoja je cura koja za te stoji,
A koliko te voli ni zvijezda ne zna broj.
Da joj značiš, da si joj čitav svijet,
A od tebe ne traži ni jedan cvijet.

Jer voli te do neba i nazad,
Prestati te voljeti neće nikad.
Jer kad ruku si joj svoju dao,
Dječaće, ljubav u njoj ponovo si probudio.
Taj osjećaj u njoj jedan skriven,
Što bješe duboko zakopan, a sad je ponovno otkriven.

Od oka

Reci vidiš li, od oka,
koliko te volim ja.

Reci vidiš li, od oka,
kako za te zvijezda sja.

Reci ima li, onako od oka,
neki vjetar, neka ljubav daleka.

Ovu pjesmu za te sam napisala,
baš o ako, iz srca, ali od oka.

Ljubav je procvala, probudila se,
vidim sunce kad zagrlim te.

Zagrljaj tvoj moj je spas,
ljubavi moja reci mi, ima li nade za nas?

Reci onako malo od oka,
je li naša ljubav tako duboka.

Ljubavi u tebi pronašla sam spas,
a reci mi ima li nade za nas.

Vjetar

Dođi vjetre, otpuši emocije moje,
on me ne voli, a one tu još stoje,
neka nestanu, crne nek budu boje,
sklopim oči, opet vidim oči tvoje.
Sunce i kiša, želim ih više od miša,
reko je on meni "ko te šiša",
nema kiše, nastala je suša,
zbog njega ostade mi samo prazna duša.
Svaku noć za te ja sam plakala,
srce moje malo polako sam uništila,
vjetar je došao, sva su se drveća srušila,
od kad sam tebe dragi ja zaboravila.
Vjetar me prati, novo cvijeće meni cvate,
ljudi kao ti nikako da me shvate,
najgore pogreške neka te sada prate,
a vjetar i sunce sreću nek mi vrate.
Briga mene više nije, problem sad je tvoj,
znaš kako kažu "godine su samo broj",
sada ti lijepo na nevremenu stoj,
jer priliku si imao, ali više nikad nisi moj.

Sati, o moja mati

Prolaze i lete sad' sati,
ne znaš koliko te volim, o mati.

Prolaze i lete, bježe od nas,
njegdje na nebu traže spas

Prolaze mi sati, o moja mati,
jedan poljubac želim mu dati.
Posljednji put u ruke ga primiti,
Previše ga volim, o moja mati.

Prolaze mi noći, prolaze mi dani,
sve je više kišno vrijeme vani.
Najviše od svega ruku želim mu dati,
ali napuštam ga, oprosti mi mati.

Želim da zna da volim ga ja,
Nek' sunce za njega uvijek sja.
Suza na očima je krenula, počela sam plakati,
Prolaze mi sati, a ja ga volim, o moja mati

Ruža

Crvena, bijela ili plava,
Ruža jedna sad na ramenu mu spava.
Ruža veli da to je cura prava,
A u očima njegovim zasjala je ta boja plava.

Kaže mi da ja sam njegova ruža,
Pa svakodnevnu ljubav mi pruža.
Volim njega ja, to znaju već svi,
A koliko još više mogu znaju i ptice na grani.
Vani već je hladnije vrijeme, ruža vene,
Ali on još uvijek voli samo mene.
I tako neka bude još neko vrijeme.

Ruža sad već polako je uvela,
Al' moja ljubav za njega nije utihnula.
Jer još pamtim dan kad poljubac prvi od njega sam dobila.

Prvi poljubac

Bilo je to jedan osjećaj pravi,
Kada dan se budi i nebo se plavi.
Sunce tada već je zašlo,
A svijetlo do nas trag je pronašlo.

Prvi poljubac, nešto meni najljepše,
Nikada u životu zaboraviti ga neću.
Ni jedan dan bolji nije,
Ovaj dan zaboravit nikad neću.

Jer ljubav napokon ka meni put je pronašla,
U meni se ponovno probudila.
Ovaj put nije povrijeđena, nije ranjena.

Ova je slatka poput meda, poput šećera,
Jer sad osjećam ljubav svog frajera.
A ljubav ta napokon je ona prava, jer ja sam je napokon osjetila.

Ništa neće promijeniti moju ljubav za te

Od kad te ugledah,

Od kad te osjetih,

Meni zastade dah.

Jer ti moj si san.

Od kad ti me zagrlih,

Od kad me ti poljubih,

Ja opet u ljubav povjerovah.

Jer u tebe se jako zaljubih.

Osmijeh

Jedan osmijeh promijenio mi je život,
Kada on me je ugledao tim očima.
Promijenio mi je pogled na svijet,
On razlog je zašto mirno spavam noćima.

Njegov osmijeh zlata je vrijedan,
Takav osmijeh nema niti jedan.
Jer tim slatkim me osmijehom zaveo,
Jednog toplog dana kad mi se nasmiješio.

Zauvijek tvoja

Zauvijek tvoja to potpisujem,
Na svaku glupost našu pristajem.
Osuđena sam i tvoja zauvijek ja,
Sve dok na nebu najveća zvijezda sja.

Nek sam cijelom svijetu zabranjena,
Al barem znam da sam ti u srcu zarobljena.
Molim te veži me na sebe usnama,
Želim da vežeš me do kraja samoga.

Zauvijek tvoja ja potpisujem,
Na tebe ja se priljepljujem.
Jer radi tebe znam što to ljubav je,
Od kad ti ušao si u srce moje.

Možda

Možda ponekad pogrešno skrenem,

Sa ovog ludog puta svog.

Možda me svi zamrže i sude zbog tebe

Ljudi al neće i Bog.

Možda me jednog dana za ruku ćeš me voditi,

Možda će me napokon netko iskreno voljeti.

Možda napokon sam našla osobu pravu,

Možda ti si osoba što razlikuje moju san i javu.

Košulja plava

Košulja plava sad na jastuku mom spava,

Od dana kad sam ga ja vidjela.

Još uvijek ne znam je li to san ili java,

Ili sam krivo ugledala.

Sad kada nema njega neka uz mene ona spava,

Ta njegova puna mirisa košulja plava.

Neka mi samo riječima potpiše,

Da za ljubav ona kriva je najviše.

Želim da je ima, želim da je nosi,

Da se zajedno šćemo s vjetrom u kosi.

Dok za ruke mi se držimo,

I na kraju dana u zagrljaju na klupici sjedimo.

Bez uvjeta

Zapamti si jednom za uvijek,
Pred tobom stoji cijeli svijet.
Dok tu pred nama je jedan vijek,
Od tebe ne treba mi ni jedan cvijet.

Uvijek radit ću sve što treba,
Jer volim te sve do neba.
Uvijek voljet ću te bez uvjeta,
Bez obzira na sve, uvijek imam za te otvorena vrata.

Budi zvijezda moga neba,
Ja tu sam kad ti zatreba.
Jer ljubav ništa ne pita,
Samo otvori vrata i dođe kao nikad.

Beskonačnost

Vjeruj mi znam što je beskonačnost.

To je jedno mjesto, jedan svijet,

Nešto što čovječje oko nikad nije vidjelo,

To neki je divan planet, na njem ne raste nikakva biljka, nikakav cvijet.

Vjeruj mi, beskonačnost je trajna,

Tiha, povučena, draga, ljubavna, sama.

Jer ljudi za nj ne znaju, samo je traže i traže,

A njoj nigdje ni traga, ona samo leži i čeka nekog poput tebe mili da je pronađe.

Beskonačnost je zapravo najveća ljudska tajna,

Uvijek je skrivena, uvijek nema joj traga,

Ali opet kako sam je onda ja pronašla?

Lako! Jer tebe tog sam dana upoznala i meni su se njena tajnovita i skrivena vrata otvorila.

Neću odustati od nas

Bez obzira na borbe naše teške,
Na teret što na srcu ga nosiš,
Znaj da niti jedan čovjek nije bez greške,
A ja sam tu da na rame moje se nasloniš.

Neću odustati od nas bez obzira na bolesti razne,
Bez obzira na dobro ili loše, na zločine ili kazne.
Neću odustat bez obzira na uspone i padove,
Bez obzira na one lijepe ili one teške i ružne dane.

Neću odustati jer stvarno ja te volim,
Neću odustati jer za te ja se borim.
Jer nikad nećeš dragi moj znati ti,
Što se to za ljubav znači boriti.

Moj početak i moj kraj

Ljubavi moja jedina znaj,
Život si moj, početak i kraj.
Želja mi budi, jedini spas,
Drugi su drugi, ja živim za nas.
Nek ne opterećuju te gluposti najmanje,
Ja tu sam tebi rame za plakanje.
Zagrljaj uvijek ću ti dati,
Poljupcem te zauvijek tješiti.
Jer ti moj si početak i kraj,
Ti ljubav si najveća znaj.
Želim te do kraja života svoga,
Nisu ti do koljena nijedna blaga svijeta ovoga.
Želim da budeš sretan, da se smiješ,
Da svaku tugu obrišeš.
Jer svijet je maleno mjesto znaj,
A ti moj si početak i moj si kraj.

Vjerujem u nas

Evo suze mi krenule, drhti mi glas,
Ali još uvijek kažem „vjerujem u nas“
I da, odgovaraš da jer vjeruješ u me,
Kad noći su hladne i kad teške su zime.
Jer ljubav je pronašla put, došla je u srce moje slomljeno,
Da bi ga tada, tako potrzanog i samog opet sastavilo i izliječilo.
On odgovara sa da, ali ja ga i dalje gledam,
Kad ruku mi da ja plačem i ne puštam.
Želim ga do kraja života svoga,
Od dana današnjeg do kraja vječnoga.
Ne želi me dati, govori da sam njegova,
A ipak ruka me njegova čuva.
Dlanovi moji se znoje kad vidim ga da čeka me nakon škole,
A prijatelji moji govore „gledi sad golupčice ove“
Da žena mu budem želja je moja,
Ali najbitnija mi je sreća njegova,
A ljubav ja mogu mu biti posljednja i prva.
Dok radimo zajedno svaku sitnicu malu,
Kao more koje gleda galebe na morskom žalu.
Želim ga da drži me za ruku kad u bijelom sa njim pred oltar
idem,

A kad dijete naše za ruku držim da smeđe oči njegove ima.
Voljet ću ga srcem svojim svim,
On i ja, smeđa i zelena, mi smo tim.
Jedan drugog podržavamo, grlimo i ljubimo,
Najvažnije od svega jedan drugog najjače volimo.
Čokolada on je a ja vanilija sam,
Na njega uvijek ponosna sam, da to znam.
Želim mu pružati sve što ikad poželi on,
Žečim mu pružati djecu i dom,
Jer živim ja za to.
Tragovima njegovim uvijek ću koračati,
Uz njega do kraja života želim biti.
Za sad jedino što mogu je čvrsto ga zagrliti i nikad ne puštati.
Neka on bude moja nota života,
Jer on je moja najveća ljepota.
Kad poljubac mi pruži,
Kao da taj poljubac nečem služi.
A on izliječi rane tijela moga,
Drži me na životu poput Boga.
Moja on je ljepota, centar moga svijeta,
On vrijedi više nego buket bilokakvog cvijeća.
Dragi moj, volim te i za sve hvala ti,
Znaj da tvoja do kraja života ja želim biti,
A ruku ću ti jednom dati i nikad te ne puštati.

Kiša

Oprala je kiša, pala je na vruće dno,

Koje tako vapajem ju zvalo je.

Da sad tlo bi bilo plodno,

Oblak je pao, kišu dozvao.

Ljetna kiša, pala je, oprala je miša,

Ceste paru vruću puštaju.

Zašto ljudi kišu tako ne vole,

I kad ona pada samo je ignoriraju?

Te moj „Kaj?“

Od naveka govorim kaj,

Od naveka ti nekaj znaj.

Od malena govorim „kaj“,

A nit mati mi ne zna zakaj.

Čerešnja diši, tu moj je kraj,

I pok bum vam rekla „kaj“.

Kajkavica sem mort ne prava,

Al' znom da baka mi v grobu merno spi,

Jer nišće me ne ljubi ko najdraži moj ti.

Školsko dete

Knige teške dete nosi,
Mamu peneze za gablec prosi.
Ta škola bi čoveka hmorila,
Knige teške su kaj nekva gorila.
Bog mi pomori jer dete to već nebre,
Pamet ti samo s glupostima dere.
Pa nek vse v smetje ide,
Deca više ni igru na igrališću prav ne vide.
Škola bu nas spotrla,
A od nje ja sam stoput već hmrla.

Čerešnja stara

Čerešnja stara tu stoji,
Stoji i v nebo gleda.
De deca bežiju koli nje,
A ona sam gleda i sedi.

Čerešnja stara slatka je kaj cukor,
Nigdar neje stroga kaj školski ukor.
Ona sam čeka da ju nešće požigeće i pita kak je,
Dok s nje curi to jedno staro, suho listje.

Čerešnja stara cvete svoje zadnje diši,
Dok pomalem koli nje nesu deca, nek nekvi miši.
Ali ona se neda, i dale tu stoji i čeka.

Čerešnja stara najfineša je bila,
Navek sakome je vse delila.
A zauzvat sam je ljubav nečiju štela.

Moja mati

Ti nigdar neš kak moja mati,

Neš mi znal roko dati.

Hmivati me neš mogel,

Kak znola me je mati moja.

Če tre vmorila bi se ja za nju,

Za mati moju najmiliju.

Jer ona me životu navčila,

Od malena zo me se z ljudima hrvala.

Moja mati, o, roke ji se pozlatile,

Kolke boli zo me je ta žena pretrpela.

Dok je i betežna bila, čela vrela,

Zo me navek tu je bila.

Ljubim ju hercem svojim sim,

Nikaj se nebre meriti s hercem njenim.

Jer ona je moja, moja najmilija,

Jer to mati je moja jedina.

Drvo

Tu stoji jadno, samo,
To jedno drvo malo.
Želi da vodu mu malo damo,
Ipak njemu je do nas stalo.

To drvo je malo, ali stoji,
Iz dana u dan godine broji.
Hoće li ikada to postići,
Hoće li se poput hrasta nekog uzdići.

Želim i ja biti to drvo,
Drvo što nikad ne odustaje,
Bez obzira na uspone i padove,
Ono nikad ne posustaje.

Poanta ovog je da znaš,
Da shvatiš gdje pripadaš.
Moj je savjet da drvo budeš i ti,
Jer vjeruj mi jedog će ti dana sve jasno biti.

Pčela

Žuto crna, oči tamne,
Cvijeće ona nama plodi.
Leti po nebu uz ptice velike,
A svaki njen plod iz cvijeta rodi.
Nebo se plavi kad nju vidi,
Da evo ondje leti mala pčela.
Iako sićušna, niti glasna,
Uvijek je ona srca velika i vesela.

Ružin trn

Znaš kako se kaže, „trn u oku“,

E pa ta izreka ne laže.

Jer ti moj si trn u oku,

Što povrijedi me lako.

Ruža ima trnje veliko,

Ima trnje duboko i oštro.

A kad ubodeš se, čovječe pazi,

Jer na mene više računati ne možeš.

Iskoristio si priliku, a sada odi tamo,

Tamo, tamo nekamo daleko.

Ne želim te vidjeti ni tvoju „ljubav“ duboku,

Jer toliko da znaš, ti si meni samo trn u oku, ništa više.

Prsten

Stoji mi na ruci, sjaji,
U tami samo njega vidiš.
Kada su i najtamnije noći,
Ti moj se prstenčiću samo sjajiš.

Srebren si ali kao da si zlatan,
Mog si srca ti vrijedan.
Jer dobih te od osobe meni drage,
Srca zlatna, a duše čiste i blage.

Što to želim ja?

Što to želim ja?

Možda da mi na nebu zvijezda sja,

Možda da mi je tama u očima,

Ili pak nebo što dani se u tamnim noćima?

Što želim ja?

Srce tvoje ili usne tvoje meke,

Dušu tvoju ili oči tvoje tamne i daleke?

Ali znaj da voljet ću te do kraja.

Škola

Jedna noćna mora,

Jedna ta prokleta škola.

Rano ustajanje, teško učenje,

Zar profesori ne znaju da to za nas je mučenje?

Još tih zadataka stotinu,

Još obaveza uz to milijun.

Kad dođeš doma mrtav umoran, snage nemaš,

Ali opet, obavezno se za ispit spremić moraš.

Pa tko je tu ustanovu izmislio,

Tko li je uopće na tu ideju došao?

Da pakao samo nama djeci stvori,

Ali opet da nas nauči i oči nam svima otvori.